

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/52/2015
Identifikačné číslo spisu: 4412219949
Dátum vydania rozhodnutia: 30.05.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Anna Marková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:4412219949.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Österreichische Hagelversicherung - Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit, Lerchengasse 3-5, 1081 Viedeň, Rakúsko, podnikajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky zahraničnej osoby: Österreichische Hagelversicherung Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit, pobočka poisťovne z iného členského štátu, Záhradnícka 21, Bratislava, IČO: 36 857 220, zastúpeného HMG LEGAL, s. r. o., Štefanovičova 12, Bratislava, IČO: 35 885 459, proti žalovanému: HITMIX - agrárne družstvo, Salka 420, IČO: 36 531 421, zastúpenému Mgr. Petrom Nyúlom, advokátom, kpt. Jaroša 4, Levice, o zaplatenie 4.020,13 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 6C/218/2012, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 02. októbra 2013, č. k. 15Cob/141/2013-214 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre z 02. októbra 2013, č. k. 15Cob/141/2013-214 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 30.04.2013, č. k. 6C/218/2012-165 žalobu zamietol a žalobcu zaviazal na náhradu trov konania žalovaného vo výške 1.784,10 eura do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 4.020,13 eura spolu s príslušenstvom na základe toho, že so žalovaným uzatvoril podľa § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka dňa 11.05.2011 poisťnú zmluvu č. PSK0012234, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému poisťné plnenie v dohodnutom rozsahu v sume 493.763,63 eura v prípade ak nastane poisťná udalosť, bližšie označená ako „krupobitie/ľadovec“ podľa Všeobecných poisťných podmienok pre poistenie pre prípad krupobitia, t. j. pre prípad škody spôsobenej krupobitím a ľadovcom na plodinách pestovaných žalovaným o rozlohe 811,74 ha, pričom žalovaný sa zaviazal v zmysle uvedenej poisťnej zmluvy žalobcovi zaplatiť poisťné celkom v sume 10.122,09 eura a to v dvoch splátkach, pričom prvá splátka v sume 5.061,04 eura bola splatná 30.06.2011 a druhá splátka bola splatná dňa 30.08.2011. Zároveň v žalobe uviedol, že žalovaný prvú splátku poisťného neuhradil na čo bol žalobcom upozornený upomienkou zo dňa 21.07.2011, pričom žalovaný neuhradil

žalobcovi ani druhú splátku poistného na čo ho žalobca upozornil upomienkou zo dňa 22.09.2011. Keďže žalovaný neuhradil obe splátky poistného, žalobca ho upomienkou zo dňa 15.11.2011 upozornil na neuhradenie poistného. V návrhu žalobca tiež uviedol, že dňa 30.11.2011 žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 5.122,08 eura a dňa 22.02.2012 žalovaný uhradil žalobcovi ďalšiu časť poistného v sume 1.500 eur, pričom žalobca zaslal žalovanému predžalobnú výzvu zo dňa 06.02.2012, pričom zvyšnú časť poistného v sume 3.500,01 eura žalovaný ku dňu podania návrhu neuhradil.

Po oboznámení sa s obsahom spisu na základe vyjadrení účastníkov a výpovede svedka Ing. D. P. súd prvého stupňa dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Pri rozhodovaní o nároku žalobcu, konajúci súd zisťoval, či medzi účastníkmi bola platne uzavretá poistná zmluva, z ktorej by pre účastníkov vyplývali práva a povinnosti a teda či návrh žalobcu na zaplatenie poistného je dôvodný. Z článku XXVII stanov žalovaného účinných v roku 2010 a 2011 vyplýva, že štatutárnym orgánom žalovaného boli predseda a podpredseda, ktorí konajú navonok spoločne. Z návrhu poistných zmlúv zo dňa 08.04.2010 a 11.05.2011 vyplýva, že za žalovaného uvedené návrhy poistných zmlúv podpísal len predseda žalovaného Ing. Z. C., pričom poistné na rok 2010 podľa uvedeného návrhu poistnej zmluvy bolo dohodnuté na 3.822,65 eura ročne malo byť zaplatené v dvoch splátkach a to vo výške 1.911,33 eura splatnej 30.06.2010 a 1.911,32 eura splatnej 30.08.2010, pričom poistné na rok 2011 podľa uvedeného návrhu poistnej zmluvy bolo dohodnuté vo výške 10.122,09 eura a malo byť zaplatené v dvoch splátkach a to 30.06.2011 vo výške 5.061,04 eura a 30.08.2011 vo výške 5.061,05 eura. Z výpisu z účtu žalobcu súd prvého stupňa zistil, že žalovaný prvú splátku poistného za rok 2010 zaplatil dňa 25.10.2010 vo výške 1.911,32 eura, pričom časť druhej splátky vo výške 1.311,33 eura zaplatil dňa 29.12.2010 a ďalšiu časť druhej splátky poistného vo výške 600 eur zaplatil dňa 31.12.2010. Z článku 5 bod 1 Všeobecných poistných podmienok pre poistenie pre prípad krupobitia (ďalej len „VPP“) vyplýva, že platnosť poistnej zmluvy sa predlžuje na ďalšie poistné obdobie, ak budú súčasne splnené tieto podmienky: 1. Poisťovateľ ani poisťník nevypovie poistnú zmluvu najmenej 6 týždňov pred uplynutím poistného obdobia, 2. Návrh bude prijatý do 6 mesiacov od ukončenia predchádzajúcej poistnej zmluvy, 3. Poisťník v predchádzajúcom poistnom období dodržal splatnosť poistky v súlade s poistnou zmluvou, pričom z čl. 3 ods. 2 VPP vyplýva, že poistným obdobím, pokiaľ v zmluve nie je uvedené inak, je kalendárny rok, t. j. obdobie 12 mesiacov odo dňa uvedeného v prijatí návrhu, pričom z čl. 4 bod 6 uvedených VPP vyplýva, že poistná zmluva je uzavretá dňom uvedeným v oznámení poisťovateľa o prijatí návrhu za predpokladu jeho doručenia žalobcovi. Z čl. 6 bod 6 VPP k zániku poistenia dôjde aj tak, že poisťník nezaplatí poistné v lehote 10 mesiacov od splatnosti poistného. Súd v konaní zisťoval, či medzi účastníkmi došlo k uzavretiu poistnej zmluvy podľa § 792 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v tejto súvislosti vychádzal zo skutočnosti, že predmetný návrh poistnej zmluvy predkladal žalovaný, hoci táto skutočnosť nie je celkom zrejmalá, keďže tlačivo, ktoré je označené ako návrh poistenia plodín je tlačivom, ktoré spísal a vytlačil žalobca. Ak by teda tento návrh poistnej zmluvy predkladal žalovaný s poukazom na čl. 4 VPP, tento návrh by nebol platným právnym úkonom zo strany žalovaného, keďže bol urobený v rozpore s ustanovením § 20 ods. 1 Občianskeho zákonníka a tiež s poukazom na ustanovenie § 245 ods. 2 Obchodného zákonníka, keďže tento návrh nebol urobený štatutárnym orgánom žalovaného, ktorými v danom prípade v zmysle čl. XXVII ods. 1 a 6 Stanov družstva účinných v roku 2010 a 2011 boli predseda a podpredseda, ktorí navonok konajú spoločne. Preto zo strany žalovaného išlo o absolútne neplatný právny úkon predloženia návrhu poistnej zmluvy a preto nemohlo dôjsť zo strany žalobcu k riadnemu prijatiu návrhu poistnej zmluvy a teda ani k riadnemu uzavretiu poistnej zmluvy. Z uvedeného dôvodu mal za to, že medzi účastníkmi nedošlo k vzniku práv a povinností, ktoré by vyplývali z poistnej zmluvy uzavretej na rok 2010. Ďalej uviedol, že z tých istých dôvodov nemohla byť medzi účastníkmi uzavretá ani poistná zmluva na rok 2011 a z toho dôvodu pre účastníkov nemohli vyplývať žiadne záväzky, t. j. práva a povinnosti a teda ani žalobcovi nevzniklo právo na poistné a žalovanému preto ani nevznikla povinnosť platiť poistné. Súd prvého stupňa ďalej skúmal či medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy spôsobom podľa § 792 ods. 2 Občianskeho zákonníka, avšak vzhľadom na skutočnosti, ktoré sú vyššie uvedené mal za to, že ani v tomto prípade medzi účastníkmi poistná zmluva nebola uzavretá, keďže neboli splnené podmienky uvedené v tomto ustanovení, keďže zo strany žalobcu ako poisťiteľa nedošlo k návrhu poistnej zmluvy a žalovaný do jedného mesiaca od doručenia návrhu poistné zaplatil. V danom prípade sa tak nestalo, keďže návrh žalobcu ako poisťiteľa na uzavretie poistnej zmluvy nebol podaný a poistné zo strany žalovaného bolo v roku 2010 zaplatené až 25.10.2010 vo výške 1.911,42 eura a poistné v roku 2011 bolo zaplatené až

30.12.2011 vo výške 5.122,08 eura.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 02. októbra 2013, sp. zn. 15Cob/141/2013 rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil a žalobcovi uložil zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania vo výške 471,34 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku

V odôvodnení sa odvolací súd uviedol, že súd prvého stupňa vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie, riadne zistil skutkový stav veci a túto i správne právne posúdil. Z ustanovenia § 791 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré vzhľadom na § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka je možné pre tento prípad aplikovať vyplýva, že pre právne úkony týkajúce sa poistenia je potrebná písomná forma, ak nie je v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené inak. Konštatoval, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že poisťná zmluva nebola uzavretá v zákone stanovenej písomnej forme, keďže tu absentuje podpis podpredsedu družstva. V tomto prípade nedodržanie ust. § 243 ods. 3 Obchodného zákonníka má za následok neplatnosť právneho úkonu z hľadiska § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Vo vzťahu k odvolacej námietke o odňatí možnosti konať pred súdom odvolací súd uviedol, že ide len o subjektívne tvrdenie, resp. pocit žalobcu vyplývajúci zo zamietnutia žaloby. Odôvodnenie rozsudku nemusí vždy korešpondovať s predstavami niektorého z účastníkov konania. K ďalšej námietke žalobcu, že v tomto prípade bola porušená zásada poctivého obchodného styku a z tohto dôvodu nie je na mieste poisťnú zmluvu považovať za neplatnú odvolací súd poukázal na vyššie uvedené ustanovenia, nedodržanie ktorých spôsobuje neplatnosť právneho úkonu, v tomto prípade poisťnej zmluvy. Ostatne za situácie, keď si žalobca v príslušnom obchodnom registri ani len nepreveril, kto a akým spôsobom je v mene žalovaného oprávnený konať, nie je podľa názoru odvolacieho súdu možné tejto námietke priznať právnu relevanciu.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že sa mu postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.). Navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, zároveň navrhol odložiť vykonateľnosť napadnutého rozsudku.

Dovolateľ mal za to, že k odňatiu možnosti konať došlo už v konaní pred súdom prvého stupňa, ktoré malo spočívať v zmätočnosti rozsudku súdu prvého stupňa, keď posudzoval záväzkový vzťah medzi účastníkmi ako absolútne neplatný, pričom svoju argumentáciu opieral o ustanovenia Občianskeho zákonníka aj napriek tomu, že predmetná poisťná zmluva sa s prihliadnutím na všetky okolnosti evidentne týka podnikateľskej činnosti oboch účastníkov. Súd prvého stupňa sa vo svojom rozhodnutí vôbec nevysporiadal s možnosťou aplikácie § 15 Obchodného zákonníka, ktoré sa podľa názoru dovolateľa javí ako esenciálne ustanovenie, ktoré má vplyv na posúdenie platnosti uzavretia poisťnej zmluvy.

Pokiaľ ide o postup odvolacieho súdu, odňatie možnosti konať pred súdom spočíva v skutočnosti, že odvolací súd si nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z § 213 ods. 2 O. s. p. umožniť účastníkom vyjadriť sa k možnému použitiu iného, súdom prvého stupňa doteraz neaplikovaného ustanovenia právneho predpisu, konkrétne ust. § 243 ods. 3 Obchodného zákonníka.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že v prejednávanej veci nemožno prípustnosť podaného dovolania vyvodiť zo žiadneho ustanovenia O. s. p. a preto navrhol, aby dovolací súd dovolanie odmietol ako neprípustné a žiadal priznať náhradu trov dovolacieho konania vo výške 191,33 eura.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O. s. p. (pozn. dovolacieho súdu - v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 veta druhá O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O. s. p.).

Dovolanie možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

Podľa § 238 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozsudku je prípustné: proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (ods. 1), proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu

vysloveného v tejto veci (ods. 2) a prípustné je aj proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ako odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (ods. 3).

Napadnutý rozsudok nevykazuje znaky ani jedného z vyššie uvedených rozhodnutí, preto prípustnosť dovolania z § 238 O. s. p. vyvodit' nemožno.

Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. Jedným z dôvodov zakladajúcich vždy prípustnosť dovolania je aj prípad, keď bola účastníkovi postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), ktorého sa dovoľáva žalobca. Pod odňatím možnosti pred súdom konať treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Z obsahu dovolania vyplýva, že základom dovolateľom namietaného porušenia ním označených práv je tvrdenie, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je prekvapivé, nakoľko nepostupoval v súlade s ustanovením § 213 ods. 2 O. s. p.

O nečakané (prekvapivé) rozhodnutie odvolacieho súdu ide vtedy, ak sa odvolací súd v rozhodujúcich okolnostiach odklonil od rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Zabrániť vydávaniu „nepredvídateľných“ rozhodnutí má ustanovenie § 213 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého má odvolací súd postupovať vtedy, keď dospeje k záveru, že sa na vec podľa jeho názoru vzťahuje také ustanovenie právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní zo strany súdu prvého stupňa nebolo použité, je však pre rozhodnutie vo veci určujúce. Aplikácia § 213 ods. 2 O. s. p. sa týka výlučne hmotnoprávneho posúdenia uplatneného nároku. Uvedené znamená, že uplatnený nárok treba posúdiť podľa úplne iného právneho predpisu, ako ho posúdil súd prvého stupňa, alebo síce podľa toho istého právneho predpisu, ako ho posúdil súd prvého stupňa, ale podľa iného ustanovenia.

Vo vzťahu k prekvapivým rozhodnutiam existuje ustálená judikatúra najvyššieho súdu a ústavného súdu. Pokiaľ odvolací súd nevyzval účastníka konania v zmysle § 213 ods. 2 O. s. p., aby sa vyjadril k možnému použitiu toho ustanovenia právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je podľa názoru odvolacieho súdu pre rozhodnutie vo veci rozhodujúce, odňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. (R 33/2011, obdobne aj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/76/2014, sp. zn. 4Cdo 299/2014, nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 541/2011).

Podľa dovolateľa má byť týmto „novým“ ustanovením ustanovenie § 243 ods. 3 Obchodného zákonníka.

Najvyšší súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je prekvapivé. Odvolací súd aplikoval na svoje rozhodnutie ustanovenie § 243 ods. 3 Obchodného zákonníka, pričom z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že toto zákonné ustanovenie bolo pre odvolací súd rozhodujúce. V prvostupňovom konaní nebolo uvedené ustanovenie použité a ani účastníci konania naň v priebehu konania (vrátane odvolacieho) nepoukazovali.

Tým, že odvolací súd založil svoje rozhodnutie „nečakane“ na inom zákonom ustanovení než súd prvého stupňa bez toho, aby primerane použil postup podľa ust. § 213 ods. 2 O. s. p., odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.

Toto pochybenie odvolacieho súdu je o to výraznejšie, že v rámci odvolacieho konania nariadil pojednávanie, avšak nepostupoval v súlade s ustanoveniami § 118 ods. 2 a ods. 4 O. s. p. v spojení s § 211 ods. 2, § 215 a § 216 ods. 1 O. s. p.

Pri nariadení pojednávania na odvolacom súde sa postupuje primerane podľa ustanovení upravujúcich

konanie na súde prvého stupňa.

V zmysle ustanovenia § 118 ods. 2 O. s. p. predseda senátu alebo samosudca podľa doterajších výsledkov konania uvedie, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné, ktoré právne významné skutkové tvrdenia zostali sporné a ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané a ktoré dôkazy súd nevykoná, aj keď ich účastníci navrhli.

Postup v zmysle ustanovenia § 118 ods. 2 O. s. p. predstavuje dôsledné uplatňovanie zásady hospodárnosti konania. Súd svoju právnu argumentáciu stručne zhodnotí. Účastníci konania tak majú možnosť reagovať na právny názor súdu tak, že sa pokúsia tento predbežný právny názor súdu vyvrátiť alebo naopak svojimi tvrdeniami podporiť. Účelom tohto ustanovenia je aj to, že má zabrániť tzv. prekvapivým súdnym rozhodnutiam, keď účastníci majú pocit, že rozhodnutie vo veci samej a jeho právne odôvodnenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

V nedodržaní postupu podľa § 118 ods. 2 O. s. p., ku ktorému došlo vo veci, treba vidieť procesnú nesprávnosť, ktorá so zreteľom na individuálne okolnosti preskúmvanej veci (II. ÚS 261/06) viedla k zmareniu účelu sledovaného týmto zákonným ustanovením a neprispela k predvídateľnosti postupu a rozhodnutia súdu (obdobne aj uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3MCdo/18/2010).

Zároveň podľa § 118 ods. 4 O. s. p. je súd (aj odvolací) povinný pred skončením pojednávania vyzvať účastníkov konania, aby zhrnuli svoje návrhy, vyjadrili sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci.

Ak odvolací súd na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie a už pred nariadením pojednávania nevytvoril účastníkom konania priestor v zmysle § 213 ods. 2 O. s. p., je povinnosťou odvolacieho súdu pred vyhlásením rozhodnutia vo veci samej oboznámiť účastníkov konania s jeho právnym posúdením veci a následne je povinný umožniť účastníkom konania vyjadriť sa k právnemu posúdeniu veci odvolacím súdom. Pokiaľ odvolací súd takto nepostupuje, znemožňuje tým účastníkom realizáciu tých procesných práv, ktoré im zákon priznáva a zakladá to dovolací dôvod v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.

Obsah zápisnice o pojednávaní na odvolacom súde (č. l. 211 spisu) nedáva podklad pre záver, že odvolací súd dôsledne postupoval podľa ustanovení § 118 ods. 2 a ods. 4 O. s. p. Súd mal pritom povinnosť oboznámiť účastníkov konania na pojednávaní s predbežným zhrnutím sporných a nesporných skutkových okolností a tiež s predbežným právnym názorom súdu na rozhodovanú vec a zároveň umožniť účastníkom konania vyjadriť sa k právnej stránke veci. Zo zápisnice o pojednávaní na odvolacom súde síce vyplýva, že účastníci konania mali možnosť vyjadriť sa k rozhodovanej veci, avšak nevyplýva, že by odvolací súd oboznámil účastníkov konania s právnym posúdením veci a vytvoril účastníkom možnosť zaujať stanovisko k právnemu posúdeniu zo strany súdu. Tento postup má za následok, že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je nečakané a prekvapivé.

Vzhľadom na to, že v konaní pred odvolacím súdom došlo k vadám uvedeným s ustanovení § 237 písm. f/ O. s. p., dovolací súd žalobcom napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 243b ods. 1 O. s. p.) a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.